

de, lige saa fuldt som vi andre, nyder, at de er til Nytte, at de er uundværlige, at andres Glæde afhænger af dem. — Saa synges en Salme til det smukke Orgelspil, Fadervor bedes og eftersom Dr. Kerlin siger: Godnat, Washington, Godnat, Hope, rejser hver Klub sig og gaar stille ud af Salen til deres Soveværelser.

Dr. Kerlin har til sin Hjælp baade blandt Plejemødre og Lærerinder mange udmærkede Kvinder, som med et sjældent Greb derpaa og stor Nidkærhed tager sig af Børnene. Aandssvagegerningen er, navnlig hvad det opdragende og undervisende angaar, særlig Kvindearbejde, paa flere Anstalter i Amerika var tillige Lægerne Kvinder og i næsten alle Tilfælde var Orkesterdirigenten, »the bandteacher«, en Kvinde, en Stilling, hun i Reglen beklædte beundringsværdigt.

Paa flere Steder, navnlig i Tyskland, har man villet gøre Aandssvagelærerinden til en Art Martyr, en barmhjærtig Søster, der maatte forsage alt, hvad der hedder Glæde i denne Verden, naar hun først begynder at hellige sig disse ulykkelige, hjælpeløse smaa. Andre Steder — baade her hjemme og i Amerika, hører man jævnlig, om den, som ikke kan undervise normale eller duer til andre Ting: »Herregud, Idioter maa hun da kunne behandle.« Begge Opfatelser er lige fejlagtige. — At undervise aandssvage er et Taalmodighedsarbejde, der bør gøres af Mennesker med gode Nerver, men det er langt fra noget glædesløst Arbejde. For dem, der kan overvinde at føle sig frastødt af Børnenes ofte usunde Ydre, Kjertelsyge og Urenlighed, som kan komme til at holde af dem, er der ved det aandssvage barns store Tillidsfuldhed en egen Tiltrækning — det tror ubetinget paa hende, hendes Ord er altid Visdom. — Saa er der rigtig nok ogsaa saadanne stædige Elever, hvem hverken Bealinger, Bønner eller Overtalelser kan rukke fra, hvad de en Gang har sat sig i Hovedet, — som først er overvundne, naar de mærker de for dem ubehagelige Følger af deres Stædighed; men dette kræver lige saa megen Udholdenhed fra Lærerindens Side som Stædighed fra Børnenes. Tilfreds med smaa Resultater maa hun være, smaa Forventninger maa hun gøre sig og altid være rede til at prøve om og om igen. Jeg husker et Tilfælde, hvor en Dreng skulde lære at fylde Vand i en Flaske gennem en Tragt. Jeg havde